

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Lvdovici De Ponte, Societatis Iesv, Meditationvm De Praecipvis Fidei Nostrae Mysteriis

Vitae Ac Passionis D. N. Iesv Christi; B.V. Mariae, & aliquorum Sanctorum

Qvae Mysteria Complectitur Incarnationis & Infantiae Iesv Christi Domini
Nostri, vsque ad eius Baptismum

Puente, Luis de la

Coloniae, 1613

Med. 7. De modo ipsius Annunciationis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-54647](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-54647)

gloriam Deo attribuunt: quapropter multo amplius Deus illos honorat, & maiorem semper apud eum gratiam inueniunt. Si itaque anima mea, gratiam apud Deum inuenire cupis, sicut sanctissima hæc virgo inuenit, humilitate in omnibus sicut se illa humiliat: *quia Deus superbis resistit: humilibus autem dat gratiam.*

f *Jacob. 4. 6*

MEDITATIO VII.

*QV A RATIONE ANGELVS,
Incarnationis Mysterium Virgini
annuntiauerit.*

PUNCTVM I.

OSTQVAM B. Virginem à turbatione sua Angelus erexisset, legationem suam sic proposuit, a *Ecce concipies in utero, & paries filium, & vocabi nomen eius IESVM: hic erit magnus, & filius Altissimi vocabitur: & dabit illi Dominus Deus Sedem David patris eius, & regnabit in domo Iacob in aeternum; & Regni eius non erit finis.*

a *Luc. 1. 31.*

IN quib. verbis, multiplex celsitudo præstatiq; illius filij, quæ Angelus Virgini promittit describitur. **PRIMA** est, qd **IESVS** sit, mundi- que **SALVATOR**: idq; eminentius, quàm fuerint reliqui huius nominis, vt postea dicetur.

I.

Deinde,

DEINDE, pleno ore & absq; limitatione pronuntiat eum fore **MAGNUM**: verè enim magnus diuinitate & humanitate; magnus sapientià & sanctitate, vitâ & doctrina, verbo & exemplo; magnus potestate, quam in res omnes habebit; vt magnitudinis huius suæ participatione alios etiam magnos coram Deo efficere possit. **TERTIA**, quòd idè ipsius Virginis Filius sit etiã **FILIVS ALTISSIMI**. **QUARTA**, quòd æternus eius Pater daturus ei sit **SEDEM**, thronum scil. imperiumq; super Electos oës, designatum per Sedem David, & Domum Iacob, à quibus, quâ homo est, descēdit. **QVINTA**, quòd eius Regnum æternum, & *sine fine* duraturum sit. O Legationem gloriosam, nuntiumq; lætissimum! O felicem Virginè, cui tanta promittitur proles! Felicem filium, in quo tot coeunt dignitates! quas oës Angelus distinctè nuntiauit, vt certior Virgo fieret, quem esset conceptura, eum esse Messiam illum, per Prophetas antè promissum, cuius tot essent excellentiæ prænuntiata. Ex quo inducar in magnam æstimationè & amorem erga altissimum hunc Messiam, de singulis eius quinque prædictis excellentijs exultans: simul memor quinque vulnerum principalium, quæ in cruce postea suscepit; quò eorum fructus Electis ipsius mihiq; applicentur. Nam idè illæ omnes fuerunt in cruce manifestatæ, vt suo loco videbimus.

NUNC tantum perpendam; Excellentias hæc ab altissima vnigeniti filij Dei animi de-

II.

III.

IV.

V.

ANTE

missione prouenisse, quæ primo Angeli ad Virginem verbo exprimitur: *Ecce concipies in utero*. ac si apertius dixisset: quamuis tantus iste sit Saluator, & Rex æternus: eò tamen se demittet, vt maiestatem suam ad infantuli, qui sceminæ utero concipitur, paruitatem contrahat: ex qua paruitate magnitudo eius sumet initium. vt impleatur illud Isaie: *b Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis: & factus est Principatus super humerum eius. & vocabitur nomen eius Admirabilis, Consiliarius, Deus Fortis, Pater futuri seculi, Princeps pacis. Multiplicabitur eius imperium, & pacis non erit finis: super solium David, & super Regnum eius sedebit. O Princeps supreme qui c de monte, id est, è cælo, tanquam lapis sine manibus abscessisti, descendisti, absq; viri opera in utero Virginis conceptus; & ad tantam montis altitudinem factus es, vt impleres terram; Regnum tuum, quod æternum & sine fine est, per eam dilatando: grates tibi, quod extremam paruitatem tantæ magnitudinis fundamentum posueris: concede mihi, vt non meis, sed tuis innitens manibus, talia tibi seruiendi concipiam desideria, vt in magna gloriæ tuæ opera crescant. Amen.*

PUNCTVM II.

AVDITO hoc nuntio, dixit Angelo virgo: *Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco; quasi diceret: Nihil de omnipotentia Dei, nec de tuis promissis dubito; sed cupio tamè à te instrui, qua ratione ips,*

quæ

quæ dixisti, obtemperare liceat, cum voto non cognoscendi virum, me obstrinxerim? Quo responso ostendit B. Virgo insignem prudentiam, maximumq; virginitatis amorē: ut iure merito Ecclesia sancta prudentissimam eam Virginem appellet. Quamuis enim excelsa omnino Angeli promissio esset: non tamen statim eius splendore capta, eam acceptavit, donec intelligeret, qua ratione cum virginitatis voto, quo se obstrictam teneri sciebat, cohæreret. Ad eò enim castitatis seruandæ studio tenebatur, ut graue illi futurum esset, cum eius iactura etiam tantæ prolis matrem constitui: & quâuis Messiaë matrē, iuxta Isaiaë Prophetiam, ^{a Isai. 7. 14.} VIRGINEM futuram non ignoraret: voluit tamen Angeli reuelationem prudēter examinare; ut, quo pacto cum Prophetæ reuelatione consentiret, deprehenderet. Ad cuius imitationem, tum magnū concipiām amorē castitatis, fugiens pro viribus oēs eam inficiēdi occasiones, etiā quæ pietatis & religionis speciem præferant: tum diligenter spiritū examinabo, qui ad aliquid inclinēt, in quo ei⁹ integritatis minuendæ periculum appareat: ne fortē sit Sathanas, qui (Apost. teste) ^{b 2. Cor. 11. 14.} *transfigurans se in Angelum lucis*, me subducatur, ut alios etiā innocentissimos, sed sibi nimium fidētes, aut aliorum salutis zelo imprudenti actos, propriæ non tanta ratione habita, decipit.

IN eisdem verbis (quæ prima à B. Virgine prolata leguntur) quatuor sunt obseruandæ circumstantiæ, in quibus præclara quædam prudenti-

Regula prudenter loquendi.

den-

denter loquendi Regula depicta esse videtur. Fuerunt enim verba hæc pauca, nec plura quam essent necessaria, in occasione magni momenti, modo humiliter, valdeq; decenti prolata: ut videatur B. Virgo memor omnino fuisse consilii sapientis: *c. Ecc. 32. 10. Adolescentis loquere in tua causa vir: si bis interrogatus fueris, habeat caput responsum tuum. in multis esto quasi inscius, & auditacens simul & quarens omnia suo tempore.* Hæc omnia mirè seruauit virgo breuibus hisce suis verbis: quæ non prius locuta est, quam bis Angelus loqueretur. & licet nõ deesset occasio in sua interrogatione pergendi: nihil tamen, nisi quod necessarium fuit tetigit, idque breuissimè, aperiens tantum, quo obstricta esset, castitatis votum: verbis humilibus, castis, & quæ satis essent, ut Angelus intelligeret: *Virum non cognosco.* O virgo sanctissima, merito Sponsus in labijs tuis sibi complacuit, cum dixit: *d. Cant. 4. 3. Sicut vitæ coccinea labia tua: & eloquium tuum dulce.* quasi mellis fauus sensum distillans: quia verba tua succincta sunt ac premeditata; cum quiete, dulcedine, & charitate prolata. Ora ergo eum, Domina, ut cui tantoperè hæc loquendi Regula arridet, eam corde meo imprimat: quod verba mea, benè prius ponderata, ex eo prodeant.

PUNCTVM III.

HVIC Virginis quæstioni Angelus respondit: *Spiritus S. superueniet in te. & virtus Altissimi obumbrabit tibi: ideq;*
& quod

Et quod nascetur ex te Sanctum vocabitur filius Dei. In quibus Angeli verbis, tria sunt promissa perpendenda. **PRIMUM:** eam conceptionem non viri, sed Spiritus sancti operâ, qui in Virginem è cælo superuenturus esset, perficiendam: & quoniam Spiritus huius opera, perfecta sunt; eum simul etiam nouam esse gratiæ plenitudinem eidem allaturum: qua magis ad hoc opus admirandum disponeretur. **SECUNDUM** Promissum fuit: *Virtus altissimi obumbrabit tibi:* quæ te à sensus voluptate in conceptu præseruans, ex purissimo tuo sanguine, infantuli corpus efformatura est, volucris instar, quæ alis suis oua fouens, calore suo vitam impertit. **TERTIUM** fuit, quo prioris vtriusque rationem reddidit: *Ideoque Et quod nascetur ex te sanctum, vocabitur filius Dei:* non adoptione vt cæteri iusti; sed naturâ, propter humanæ naturæ cum diuina coniunctionem: ideoque sanctum futurum, non privilegio, sed virtute sanctæ ipsius conceptionis. O quantum tria hæc promissa lætitiâ Virgini pepererunt! O Virgo sanctissima! si ad Angeli ingressum gratiâ eras plena: quantum eris plenior, noua illa plenitudine ex aduentu Spiritus sancti accedente? Si antè Dominus erat tecum, qui te gubernaret, protegeret, ac solaretur: quantum nunc erit magis, cum Altissimi virtus te obumbrauerit? Nouo nunc iure licet tibi dicere: *a Sub umbra illius, quem desideraueram, sedi: & fructus eius dulcis gutturi meo.* Sedens sub umbra Altissimi securus esto.

I.

II.

a Cant. 2. 3.

illa remouebit in conceptu, sensus tui voluptatem: cuius conceptionis fructus Deo erit in primis gratus; Angelis iucundus & suauis; nobis salutaris. Felix faustaque, o virgo purissima, tanta isthæc sit plenitudo; felix umbra, cû spe dulcis ad eò fructus; & quæ tantam hodierna die gratiam apud Spiritum S. inuenisti, ora, vt & super me venire dignetur, & mihi virtute sua obumbrare, quò sub dilecta eius protectione sedens, diuinæ ipsius præsentia fructus delibem.

HINC discam: si, vt B. Virgo filium Dei conciperet, opus fuit Spiritum S. in eam superuenire; & Altissimi virtutem eidem obumbrare: multò magis esse necessariam diuini Spiritus inspirationem, & virtutem, Dei que omnipotentiam, quæ mihi obumbret; appetitionum meorum sensualium ardorem attemperet; & in tentationibus ac periculis omnibus mihi as-

b Isai. 26. 18
Fulgent. lib.
de Incarn.
c. 20.

sistat, vt ego b *Spiritum salutis* in anima mea concipiam, per quem adoptiuus Dei filius efficiar. Hac fide meritò in cælum clamabo: O Spiritus sanctissime, veni ex alto in pauperem animam meam, & diuinæ tuæ inspirationis semen in ea sparge, vt salutis spiritum concipiat.

c Psal. 16. 8.
d Psal. 139. 8

O Altissimi virtus. c *Sub umbra alarum tuarum protege me.* d *Obumbra super caput meum in die belli.* & tentationis: ne infernales milui præualeant aduersum me; neve amittam ego debilitate mea, quod tu in me inchoasti gratiã tuã. Amen.

PUNCTVM IV.

His, quæ prius dixerat, adiecit Angelus:
Ecce Elisabeth cognata tua, & ipsa concepit filium in senectute sua: & hic mensis est sextus illi, quæ vocatur sterilis: quia non erit impossibile apud Deum omnia verbum.

AD tria respexit Angelus his verbis: **PRIMUM**, vt rem ipsi virgini reuelaret, gratissimam ob eius charitatem, cuius est proprium *a flere a Rom. 12. 15 cum flentibus, & gaudere cum gaudentibus.* Beatissima enim Virgo, quæ doloris cognatæ suæ Elisabeth, ob sterilitatem, particeps fuerat: merito, ob exoptatam conceptionem, eidem nunc congratularetur.

I.

SECUNDVM fuit, vt Legationi ac dictis suis exëplo aliquo sensibili fidem faceret. si enim senex & sterilis cõcepit: facile est credere, virginem concepturam: quia Deus omnia potest: & quæ facile illud effecit, ita & hoc efficiet. Ex quo illud etiã discere licet: quemadmodum merito bonus spiritus eos, qui ipsius reuelationibus fidem non habent, corripit, si incredulitatis affectu signum aut miraculum petant: (vt Zachariam idem Gabriel Angelus in pœnam incredulitatis *b mutum ad tempus reddidit: q̄ dicenti, filium b Luc. 1. 18. c 12. ipsi nasciturum, respondisset: c vnde hoc sciam? ego enim sum senex; & vxor mea processit in diebus suis.*) ita signum non petentibus, quia dictis fidem habent, libenter aliquod offert: vt nunc B. Virgini, ad eam exhilarandam & consolandam, Elisabeth exemplum stupendum obtu-

II.

d. Ioan. 15. 15.

e. Isai. 7. 9.

iuxta 70.

lit, eadem etiam operâ ipsam iam credentem, in sua fide confirmans. Ex eodem porrò facto intelligam, quanti refera^r, res fidei firmissime credere: nam sic d. credentibus solet Deus maiora veritatis signa interiùs conferre: quæ incredulis & hæsitantibus negat, iuxta illud Isaiæ, *e si non credideritis, non intelligetis.*

TERTIVM, quod voluit Angelus, fuit omnium, quæ dixerat, fundamentum aperire, cum verbum illud memorabile attulit: *Non erit impossibile apud Deum omne verbum.* quia quicquid vult, potest; & implet quicquid promittit: nominatim illud vtrunque stupendum, quod iam retuli: & Sterilem, & Virginem concipere, & parere posse. Ex quo duo etiam alia ad spiritualem meam consolationem dispiciam. PRIMVM: quamcunq; animam, etiâ quæ diu ad bona opera sterilis fuerit, etiâ cum sterilitas illa profundas egit radices, posse Dei omnipotentiam mutari, & fecundari, vt sanctæ huius Elizabethæ exemplo (quæ s. Ioannem (quod gratia interpretatur) post tam longam & inueteratam sterilitatem concipere & parere potuit) possit in se gratiæ & benedictionis fructus eximios Deoque placentes concipere. Et hac spe me ipsum exhilarare licebit, ac ad assequendam felicem illam fecunditatem excitare; memor Isaiæ & Apostoli dicentium: *f. Latere sterilis, qua non parit: erumpe & clama, qua non parturit: quia multi filij deserta, magis quam eius qua habet virum.* Tu enim, quæ vt Sara sterilis hæctenus

f. Isai. 54.

1. & c.

Gal. 4. 27.

fuit.

fuiſti, plures habebis proles; quàm foecunda alia quæcunq; Agar. SECUNDVM est, Quod vt B. Virgo Domina noſtra, Spiritus S. virtute concipere potuit ac parere vnicum filium, qui centum millibus alijs præferri potuit; ita qui g *Virginitatem* Deo vouerunt ac ſeruant, ſpiri- g *Matt. 19.*
ritales concipient filios, qui carnales omnes 12.
longo interuallo excedant; Deo illis reddete, *Iſai. 56. 4.*
quod promiſit per Iſaiam, vt *Parte 1. Medit. 20.*
dictum eſt. 66.

MEDITATIO VIII.

DE VLTIMA VIRGINIS
ad Angelum reſponſione, qua illius
Legationi conſenſit.

PUNCTVM I.

VDITA integrâ Angeli Lega-
tione, reſpondit Virgo ſanctiſ-
ſima: *Ecce ancilla Domini, fiat*
mihî ſecundum verbum tuû. Per-
pende hic, quanto deſiderio, re-
ſponſum hoc Angelus exſpectarit! nec Ange-
luſtantum, ſed ſponſus ipſe Spiritus S. qui ad
cor Virginis illud Cantorum canens: a *Can. 2. 14.*
vox tua in auribus meis: vox enim tua dulcis:
eidem verba, quæ reſponderet, inſpirabat: ipſa
verò inſignes aliquas virtutes exercens, vlti-
mam diſpoſitioni manum impoſuit, qua digna
redderetur, quæ Dei mater eſſet.